

- **translated title:**
Konwencja o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim
- **original title:**
Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region
- **identification number of the convention:**
ETS No. 165
- **place of the translation:**
Warsaw
- **body responsible for the translation:**
Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu / Ministry of National Education and Sport
- **status of the translation:**
unofficial
- **source:**
Official portal of the Ministry of National Education and Sport (www.menis.gov.pl).

**KONWENCJA O UZNANIU KWALIFIKACJI
ZWIĄZANYCH Z UZYSKANIEM WYŻSZEGO WYKSZTAŁCENIA
W REGIONIE EUROPEJSKIM¹**

LIZBONA 11.IV.1997

Strony niniejszej Konwencji

Świadome tego, że prawo do nauki jest prawem człowieka oraz faktu, że wykształcenie wyższe, będące czynnikiem zdobywania wiedzy i jej postępu, stanowi wyjątkowo bogaty walor kulturalny i naukowy zarówno jednostki jak i całego społeczeństwa;

Uznając, że wykształcenie wyższe odgrywa zasadniczą rolę w krzewieniu pokoju, wzajemnego zrozumienia i tolerancji oraz budowaniu wzajemnego zaufania między społeczeństwami i narodami;

Uznając, że wielka różnorodność systemów edukacyjnych w regionie europejskim odzwierciedla jego różnorodność kulturalną, społeczną, polityczną, filozoficzną, religijną i ekonomiczną stanowiąc wyjątkowy walor, który należy szanować;

Pragnąc umożliwić wszystkim ludziom tego regionu korzystanie w pełni z tego bogactwa różnorodności przez ułatwianie mieszkańcom każdego państwa i studentom instytucji oświatowych każdej ze Stron dostępu do potencjału oświatowego innych Stron, a w szczególności ułatwianie im starań o kontynuowanie nauki lub ukończenie okresu studiów w szkołach wyższych tych innych Stron;

Uważając, że uznanie okresów studiów, świadectw, dyplomów oraz stopni naukowych uzyskanych w innym kraju Regionu Europejskiego stanowi ważny instrument promowania przez Strony mobilności środowisk akademickich;

Przywiązując duże znaczenie do zasady instytucjonalnej autonomii oraz świadome konieczności podtrzymywania i ochrony tej zasady;

Przekonane, że sprawiedliwe uznawanie kwalifikacji jest kluczowym elementem prawa do oświaty oraz obowiązkiem społeczeństwa;

Mając na uwadze następujące Konwencje Rady Europy i UNESCO dotyczące uznania akademickiego w Europie:

Europejska konwencja o równoważności dyplomów uprawniających do przyjęcia do szkół wyższych (1953, ETS Nr 15) oraz Protokół (1964, ETS Nr 49);

Europejska konwencja o równoważności okresów studiów uniwersyteckich (1956, ETS Nr 21);

Europejska konwencja o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich (1959, ETS Nr 32);

Konwencja o uznawaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych w państwach Regionu Europejskiego (1979);

¹ Tłumaczenie ma charakter nieoficjalny.

Europejska konwencja o ogólnej równoważności okresów studiów uniwersyteckich (1990, ETS Nr 138);

Mając ponadto na uwadze Międzynarodową Konwencję o uznawaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia w państwach arabskich i europejskich graniczących z Morzem Śródziemnym (1976), przyjętą w ramach UNESCO i częściowo obejmującą sprawy akademickiego uznania w Europie;

Pamiętając, że Konwencja ta powinna być także rozważana w kontekście konwencji UNESCO oraz Międzynarodowych Zaleceń odnoszących się do innych Regionów świata jak również o potrzebie poprawy wymiany informacji pomiędzy tymi Regionami;

Mając świadomość dużej skali zmian w szkolnictwie wyższym w Regionie Europejskim, które zaszły od czasu przyjęcia tych konwencji, i w wyniku których znacznie zwiększyło się zróżnicowanie w ramach krajowych systemów szkolnictwa wyższego jak również pomiędzy nimi, oraz świadomość potrzeby dostosowania instrumentów prawnych i praktyki dla odzwierciedlenia tych procesów;

Świadome potrzeby znalezienia wspólnych rozwiązań dla praktycznych problemów związanych z uznawaniem kwalifikacji w Regionie Europejskim;

Świadome potrzeby poprawy obecnej praktyki uznawania oraz uczynienia jej bardziej przejrzystą i lepiej dopasowaną do obecnej sytuacji w szkolnictwie wyższym w Regionie Europejskim;

Przekonane o pozytywnym znaczeniu Konwencji przygotowanej i przyjętej pod wspólnym auspicjami Rady Europy i UNESCO i stanowiącej podstawę dla dalszego rozwoju praktyki uznawania w Regionie Europejskim;

Świadome znaczenia stworzenia stałych mechanizmów wdrożeniowych w celu wprowadzenia w życie zasad i postanowień niniejszej Konwencji;

Uzgodniły co następuje:

ROZDZIAŁ I DEFINICJE

Artykuł 1

Dla celów tej Konwencji następujące pojęcia mają następujące znaczenie:

Dostęp (do szkolnictwa wyższego)

Prawo odpowiednio przygotowanych kandydatów do ubiegania się o przyjęcie i wzięcie udziału w procedurze rekrutacji do szkół wyższych.

Przyjęcie (do szkół wyższych i na określony kierunek studiów)

Działanie lub system pozwalający odpowiednio przygotowanym kandydatom na odbycie nauki w konkretnej szkole wyższej i/lub na określonym kierunku studiów.

Ocena (szkół wyższych lub kształcenia na danym kierunku studiów)

Proces mający na celu ustalenie jakości edukacyjnej szkoły wyższej lub danego programu kształcenia na poziomie wyższym.

Ocena (indywidualnych kwalifikacji)

Pisemna ocena kwalifikacji - wykształcenia jednostki uzyskanego za granicą dokonana przez kompetentną instytucję.

Kompetentne władze w sprawach o uznanie

Organ formalnie zobowiązany do podejmowania wiążących decyzji w sprawie uznawania kwalifikacji - wykształcenia uzyskanego za granicą.

Szkolnictwo wyższe

Wszystkie rodzaje zajęć na studiach lub zestawy zajęć, szkolenia lub szkolenie dotyczące. badań w szkołach na poziomie powyżej średniego, uznawane przez kompetentne organy Strony za należące do jej systemu szkolnictwa wyższego.

Szkoła wyższa

Instytucja zapewniająca kształcenie na poziomie wyższym i uznana przez kompetentne władze Strony za należącą do jej systemu szkolnictwa wyższego.

Program - kierunek studiów

Studia uznane przez kompetentne władze Strony za należące do jej systemu szkolnictwa wyższego, po ukończeniu których student zdobywa kwalifikacje uzyskane w procesie kształcenia na poziomie wyższym.

Okres studiów

Każdy komponent programu szkolnictwa wyższego, który został oceniony i udokumentowany, który nie stanowi jako taki całościowego programu, ale świadczy o znacznym stopniu przyswojenia wiedzy lub umiejętności.

Kwalifikacje

A. Kwalifikacje uzyskane w szkolnictwie wyższym

Każdy stopień, dyplom lub inne świadectwo wydane przez kompetentne władze, stwierdzające pomyślne ukończenie kształcenia na danym kierunku studiów.

B. Kwalifikacje dające dostęp do studiów wyższych

Każdy dyplom lub inne świadectwo wydane przez kompetentne władze, stwierdzające ukończenie programu nauczania i umożliwiające jego posiadaczowi ubieganie się o przyjęcie na studia wyższe (por. definicję dostępu).

Uznanie

Formalne potwierdzenie przez kompetentne władze wartości kwalifikacji uzyskanych za granicą w związku z podejmowaniem nauki i/lub pracy zawodowej.

Wymagania

A. Ogólne wymagania

Warunki, które muszą być spełnione we wszystkich przypadkach dla uzyskania dostępu do szkolnictwa wyższego lub jednego z jego poziomów, bądź też dla zdobycia kwalifikacji wykształcenia wyższego na określonym poziomie.

B. Szczególne wymagania

Warunki, które, w uzupełnieniu wymagań ogólnych, muszą być spełnione przy ubieganiu się o przyjęcie na konkretny kierunek studiów lub w celu uzyskania konkretnych kwalifikacji w procesie kształcenia na określonym kierunku studiów.

ROZDZIAŁ II KOMPETENCJE WŁADZ

Artykuł II. 1

1. Jeśli podejmowanie decyzji o uznaniu kwalifikacji leży w gestii centralnych władz państwowych, Strona będzie w trybie natychmiastowym związana przepisami niniejszej Konwencji i podejmie niezbędne kroki w celu wdrażania w życie jej postanowień na swoim terytorium.

Jeśli kompetencje w zakresie podejmowania decyzji o uznaniu kwalifikacji leżą w gestii samodzielnych jednostek terytorialnych Strony, to dostarczy ona jednemu z depozytariuszy krótkie oświadczenie na temat struktury lub sytuacji konstytucyjnej w momencie podpisywania lub składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, bądź też w terminie późniejszym. W takich przypadkach, tak określone kompetentne władze jednostek składowych Stron podejmą niezbędne kroki w celu zapewnienia wdrożenia postanowień Konwencji na swoich terytoriach.

2. W przypadku, gdy poszczególne szkoły wyższe lub inne jednostki upoważnione są do podejmowania decyzji w sprawach uznawania kwalifikacji, każda ze Stron, zgodnie z własną konstytucyjną sytuacją lub strukturą, powinna przekazać tekst niniejszej Konwencji tym szkołom wyższym lub jednostkom oraz podjąć wszelkie możliwe kroki w celu zachęcenia ich do przychylnego rozważenia i stosowania przez nie postanowień Konwencji.
3. Postanowienia ustępu 1 i 2 niniejszego Artykułu stosuje się *mutatis mutandis* do zobowiązań Stron wynikających z poniższych Artykułów niniejszej Konwencji.

Artykuł II. 2

W momencie podpisywania lub składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, lub w terminie późniejszym, każde państwo, Stolica Apostolska i Wspólnota Europejska poinformują każdego depozytariusza niniejszej Konwencji o organach, w kompetencjach których leżą różnego rodzaju decyzje o uznawaniu kwalifikacji.

Artykuł II. 3

Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie będzie powodować odstąpienia od bardziej korzystnych postanowień dot. uznawania kwalifikacji uzyskanych w którejkolwiek ze Stron, zawartych lub wynikających z istniejących lub przyszłych umów, których stroną jest lub może zostać Strona niniejszej Konwencji.

ROZDZIAŁ III PODSTAWOWE ZASADY ZWIĄZANE Z OCENĄ KWALIFIKACJI

Artykuł III. 1

1. Posiadacze kwalifikacji uzyskanych w jednej ze Stron będą mieć dostateczny dostęp, na własną prośbę skierowaną do właściwego organu, do uzyskania oceny swoich kwalifikacji.
2. Ubiegający się o ocenę kwalifikacji nie będzie w żaden sposób dyskryminowany w tym względzie z jakiegokolwiek powodu, takiego jak jego płeć, rasa, kolor skóry, niepełnosprawność, język, religia, przekonania polityczne lub inne, pochodzenie narodowe, etniczne lub społeczne, związek z mniejszościami narodowymi, status majątkowy, urodzenie, ani z powodu żadnych innych okoliczności nie mających związku z merytoryczną oceną kwalifikacji, o uznanie których się ubiega. W celu zapewnienia tego prawa każda ze Stron podejmie odpowiednie działania, umożliwiające ocenę wniosku o uznanie kwalifikacji wyłącznie na podstawie zdobytej wiedzy i umiejętności.

Artykuł III. 2

Każda ze Stron zapewni, aby procedury i kryteria stosowane przy ocenianiu i uznawaniu kwalifikacji były przejrzyste, spójne i wiarygodne.

Artykuł III. 3

1. Decyzje dotyczące uznania kwalifikacji będą podejmowane w oparciu o odpowiednie informacje nt. kwalifikacji, o których uznanie ubiega się wnioskodawca.
2. W pierwszej kolejności za dostarczenie właściwych informacji odpowiada wnioskodawca, który powinien uczynić to w dobrej wierze.
3. Niezależnie od odpowiedzialności wnioskodawcy instytucje, w których uzyskano dane kwalifikacje będą miały obowiązek przekazania potrzebnych informacji, na żądanie wnioskodawcy i w uzasadnionym zakresie, wnioskodawcy, instytucji lub odpowiednim władzom kraju, w którym wnioskodawca ubiega się o uznanie.
4. Strony zalecą lub zachęcą, odpowiednio do potrzeb, wszystkie szkoły należące do ich systemów szkolnictwa, aby należycie załatwiały wszystkie uzasadnione wnioski o informacje dla potrzeb oceny kwalifikacji zdobytych w tych szkołach.
5. Obowiązek wykazania, że wniosek nie spełnia istotnych wymogów spoczywa na organie dokonującym oceny.

Artykuł III. 4

Każda ze Stron, w celu ułatwienia procesu uznawania kwalifikacji, zapewni dostarczenie właściwych i jasnych informacji na temat swojego systemu szkolnictwa.

Artykuł III. 5

Decyzje o uznaniu podjęte zostaną w rozsądnym terminie określonym uprzednio przez władze kompetentne w sprawach uznawania, liczonym od momentu otrzymania wszystkich niezbędnych informacji w danej sprawie. Jeśli nie dochodzi do uznania kwalifikacji, należy podać przyczyny odmowy i poinformować o możliwych działaniach, które wnioskodawca może podjąć w celu uzyskania uznania kwalifikacji na późniejszym etapie. W przypadku odmowy uznania lub braku decyzji, wnioskodawca będzie mógł odwołać się we właściwym terminie.

ROZDZIAŁ IV

UZNAWANIE KWALIFIKACJI DAJĄCYCH DOSTĘP DO STUDIÓW WYŻSZYCH

Artykuł IV. 1

Każda ze Stron uzna kwalifikacje przyznane przez inne Strony, i spełniające ogólne wymagania dotyczące dostępu do szkolnictwa wyższego w tych Stronach, w celu zapewnienia dostępu do kierunków studiów należących do szkolnictwa wyższego danej Strony, chyba że istnieją poważne różnice pomiędzy ogólnymi wymaganiami w zakresie dostępu do szkół wyższych w Stronie, gdzie kwalifikacje uzyskano i w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie kwalifikacji.

Artykuł IV. 2

Alternatywnie, wystarczające będzie, gdy dana Strona umożliwi osobie, która uzyskała kwalifikacje w jednej ze Stron, na jej wniosek, otrzymanie oceny tych kwalifikacji; w takim przypadku postanowienia Artykułu IV. 1 będą stosowane *mutatis mutandis*.

Artykuł IV. 3

Ilekczo kwalifikacje umożliwiają dostęp wyłącznie do konkretnych typów szkół wyższych lub kierunków studiów w Stronie, gdzie zostały one uzyskane, każda z pozostałych Stron powinna przyznać posiadaczowi tych kwalifikacji prawo dostępu do podobnych konkretnych kierunków w instytucjach należących do jej systemu szkolnictwa wyższego, chyba że istnieją istotne różnice pomiędzy wymaganiami dotyczącymi dostępu do studiów wyższych w Stronie, gdzie kwalifikacje uzyskano i w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie.

Artykuł IV. 4

Jeżeli przyjęcie na dany kierunek studiów zależy od spełnienia szczególnych wymagań, w uzupełnieniu wymagań ogólnych, kompetentne władze odnośnej Strony mogą postawić posiadaczom kwalifikacji uzyskanych w innych Stronach jednakowe dodatkowe wymagania lub ocenić, czy kandydaci z kwalifikacjami uzyskanymi w innych Stronach spełniają wymagania równorzędne.

Artykuł IV. 5

Jeśli świadectwa ukończenia szkoły zdobyte w danej Stronie, dają w tej Stronie możliwość dostępu do szkolnictwa wyższego tylko w połączeniu z dodatkowymi egzaminami kwalifikacyjnymi, będącymi warunkiem wstępnym dostępu, inne Strony mogą uzależnić dostęp od spełnienia tych wymagań lub zaoferować rozwiązanie alternatywne w celu spełnienia tych dodatkowych wymagań w ramach swoich systemów szkolnictwa. Każde państwo, Stolica Apostolska i Wspólnota Europejska, mogą - w momencie podpisywania lub składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, bądź w terminie późniejszym, powiadomić jednego z depozytariuszy o swoim zamiarze stosowania postanowień tego Artykułu, wyszczególniając Strony, w stosunku do których zamierzają stosować ten Artykuł oraz o przyczynach takiej decyzji.

Artykuł IV. 6

Bez uszczerbku dla przepisów Artykułów IV.1, IV.2, IV.3, IV.4, IV.5, przyjęcie do danej szkoły wyższej lub na dany kierunek w ramach tej szkoły może być ograniczone lub selektywne. W przypadku, gdy przyjęcie do szkoły wyższej i/lub na dany kierunek jest selektywne, procedura przyjmowania powinna być określona w sposób zapewniający, aby ocena kwalifikacji uzyskanych za granicą odbywała się zgodnie z zasadami sprawiedliwości i niedyskryminacji, opisanymi w Rozdziale III.

Artykuł IV. 7

Bez uszczerbku dla przepisów Artykułów IV.1, IV.2, IV.3, IV.4, IV.5, przyjęcie do danej szkoły wyższej może być uzależnione od wykazania przez kandydata wystarczającej znajomości języka lub języków wykładowych danej szkoły wyższej lub innych określonych języków.

Artykuł IV. 8

W Stronach, gdzie dostęp do szkół wyższych uzyskuje się na podstawie nietradycyjnych kwalifikacji, podobne kwalifikacje uzyskane w innych Stronach będą oceniane w podobny sposób jak kwalifikacje nietradycyjne uzyskane w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie.

Artykuł IV. 9

W celu przyjęcia na kierunek studiów każda ze Stron może uwarunkować uznanie kwalifikacji uzyskanych w zagranicznych instytucjach edukacyjnych działających na jej terytorium od specyficznych wymagań ustawodawstwa krajowego lub określonych umów zawartych ze Stroną, będącą krajem pochodzenia tych instytucji.

ROZDZIAŁ V UZNIANIE OKRESÓW STUDIÓW

Artykuł V. 1

Każda ze Stron uzna okresy studiów odbyte w ramach programów szkolnictwa wyższego w innej Stronie. Uznanie to obejmie okresy studiów będące składową studiów na danym kierunku w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie, chyba że zostaną wykazane istotne różnice pomiędzy okresami studiów odbytymi w innej Stronie i tą częścią programu studiów, którą miałyby one zastąpić w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie.

Artykuł V. 2

Alternatywnie, wystarczające będzie, gdy dana Strona umożliwi osobie, która ukończyła okres studiów w ramach programu szkolnictwa wyższego innej Strony otrzymanie, na wniosek osoby zainteresowanej, oceny tego okresu studiów; w takim przypadku postanowienia Artykułu V. 1 stosowane będą *mutatis mutandis*.

Artykuł V. 3

W szczególności każda ze Stron ułatwi uznanie okresów studiów w przypadku gdy:

- a) wcześniej zawarta została umowa pomiędzy szkołą wyższą lub kompetentnymi władzami odpowiedzialnymi za określony okres studiów z jednej strony, a szkołą wyższą lub kompetentnymi władzami odpowiedzialnymi za wnioskowane uznanie tego okresu z drugiej strony; i
- b) szkoła wyższa, w której odbyto dany okres studiów wydała świadectwo lub wyciąg z indeksu (kartę ocen) stwierdzające, że student pomyślnie wypełnił wszystkie wymagania dla danego okresu studiów.

ROZDZIAŁ VI UZNIANIE KWALIFIKACJI UZYSKANYCH W SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Artykuł VI. 1

W zakresie, w którym podstawą decyzji o uznaniu jest wiedza i umiejętności potwierdzone dokumentem o uzyskaniu kwalifikacji wyższego wykształcenia, każda ze Stron uzna takie kwalifikacje uzyskane w innej Stronie, jeśli nie zostaną wykazane istotne różnice między kwalifikacjami, o uznanie których podejmowane są starania oraz odpowiadającymi im kwalifikacjami w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie.

Artykuł VI. 2

Alternatywnie, wystarczające będzie jeśli Strona umożliwi posiadaczowi kwalifikacji wyższego wykształcenia uzyskanych w jednej ze Stron otrzymanie, na wniosek osoby

zainteresowanej, oceny tych kwalifikacji; w takim przypadku postanowienia Artykułu VI. 1 będą stosowane *mutatis mutandis*.

Artykuł VI. 3

Uznanie przez daną Stronę kwalifikacji wyższego wykształcenia uzyskanych w innej Stronie powodować będzie jeden lub oba niżej wymienione skutki:

- a) dostęp do dalszych studiów wyższych, łącznie ze stosownymi egzaminami, i/lub do przygotowań do doktoratu na takich samych warunkach jak te mające zastosowanie w przypadku posiadaczy kwalifikacji uzyskanych w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie;
- b) używanie tytułu akademickiego zgodnie z prawem i uregulowaniami Strony, w której podejmowane są starania o uznanie lub w ramach właściwej jej jurysdykcji.

Ponadto, uznanie może ułatwić dostęp do rynku pracy zgodnie z prawem i uregulowaniami Strony, w której podejmowane są starania o uznanie lub w ramach właściwej jej jurysdykcji.

Artykuł VI. 4

Ocena przez daną Stronę kwalifikacji wykształcenia wyższego uzyskanych w innej Stronie może przyjąć formę:

- a) opinii dla ogólnych celów zatrudnienia;
- b) opinii dla szkoły wyższej w celu przyjęcia na jej kierunku studiów;
- c) opinii dla innych organów kompetentnych w sprawie uznawania kwalifikacji.

Artykuł VI. 5

Każda Strona może uwarunkować uznanie kwalifikacji uzyskanych w zagranicznych szkołach wyższych działających na jej terytorium od spełnienia określonych wymagań wynikających z ustawodawstwa krajowego lub odpowiednich umów zawartych ze Stroną, będącą krajem pochodzenia tych szkół.

ROZDZIAŁ VII UZNAWANIE KWALIFIKACJI UCHODźCÓW, OSÓB WYSIEDLONYCH ORAZ OSÓB ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W SYTUACJI PODOBNEJ DO SYTUACJI UCHODźCÓW

Artykuł VII

Każda ze Stron podejmie wszelkie możliwe i uzasadnione kroki w ramach swojego systemu szkolnictwa i w zgodzie ze swoimi przepisami konstytucyjnymi i regulacjami prawnymi, zmierzające do opracowania procedur szybkiej i sprawiedliwej oceny, czy uchodźcy, osoby wysiedlone lub osoby w sytuacji podobnej do sytuacji uchodźców spełniają odpowiednie wymagania dotyczące dostępu do szkolnictwa wyższego,

możliwości kontynuowania studiów wyższych lub podjęcia pracy zawodowej, nawet gdy kwalifikacje uzyskane w jednej ze Stron nie mogą być udokumentowane.

ROZDZIAŁ VIII INFORMACJA DOTYCZĄCA OCENY SZKÓŁ WYŻSZYCH I KSZTAŁCENIA NA DANYM KIERUNKU STUDIÓW

Artykuł VIII. 1

Każda ze Stron zapewni wystarczające informacje o każdej ze szkół wyższych należących do jej systemu szkolnictwa wyższego oraz o wszystkich kierunkach studiów realizowanych przez te szkoły w celu umożliwienia kompetentnym władzom innych Stron upewnienia się, czy jakość kwalifikacji uzyskanych w tych uczelniach uzasadnia ich uznanie w Stronie, w której podejmowane są starania o uznanie. Informacja taka przyjmie następującą formę:

- a) w przypadku Stron posiadających system formalnej oceny szkół wyższych i kierunków studiów: informacje nt. metod prowadzenia i wyników danej oceny, jak również standardów jakości właściwych dla każdego typu szkoły wyższej przyznającej kwalifikacje wyższego wykształcenia oraz kierunków studiów, prowadzących do otrzymania takich kwalifikacji;
- b) w przypadku Stron, w których nie ma takich systemów formalnej oceny szkół wyższych i kierunków studiów: informacje nt. uznania różnych kwalifikacji uzyskanych w poszczególnych szkołach wyższych lub w ramach kierunków studiów, należących do systemów szkolnictwa wyższego tych Stron.

Artykuł VIII. 2

Każda ze Stron zapewni odpowiednie środki w celu opracowania, utrzymania i zapewnienia:

- a) przeglądu różnego typu szkół wyższych należących do jej systemu szkolnictwa wyższego, z charakterystyką poszczególnych typów szkół;
- b) wykazu uznanych szkół wyższych (państwowych i prywatnych) należących do jej systemu szkolnictwa wyższego, z podaniem ich uprawnień do przyznawania różnego rodzaju kwalifikacji oraz wymagań dotyczących uzyskania dostępu do każdego z typów szkół i kierunków studiów;
- c) opisu kierunków studiów szkolnictwa wyższego;
- d) wykazu szkół wyższych usytuowanych poza własnym terytorium Strony, które Strona uznaje za należące do jej systemu szkolnictwa.

ROZDZIAŁ IX INFORMACJE DOTYCZĄCE UZNAWANIA

Artykuł IX. 1

W celu ułatwienia procesu uznania kwalifikacji dotyczących wyższego wykształcenia, Strony zobowiązują się utworzyć przejrzysty system, pozwalający na pełny opis uzyskanych kwalifikacji.

Artykuł IX. 2

1. Uznając potrzebę istotnej, dokładnej i aktualnej informacji, każda ze Stron utworzy i będzie prowadzić krajowy ośrodek informacji i powiadomi jednego z depozytariuszy niniejszej Konwencji o jego utworzeniu oraz o wszelkich zmianach dotyczących go.
2. W każdej Stronie krajowy ośrodek informacji będzie:
 - a) ułatwiać dostęp do wiarygodnych i rzetelnych informacji nt. systemu szkolnictwa wyższego oraz kwalifikacji w kraju, w którym się znajduje;
 - b) ułatwiać dostęp do informacji nt. systemów szkolnictwa wyższego i kwalifikacji innych Stron;
 - c) udzielać porad lub informacji w sprawach uznania i oceny kwalifikacji, zgodnie z prawem krajowym i obowiązującymi uregulowaniami.
3. Każdy krajowy ośrodek informacji będzie miał do dyspozycji niezbędne środki umożliwiające jego właściwe funkcjonowanie.

Artykuł IX. 3

Strony, za pośrednictwem krajowych ośrodków informacji lub w inny sposób, zachęcać będą do stosowania przez szkoły wyższe Stron Suplementu do Dyplomu przyjętego przez UNESCO / Radę Europy lub innego porównywalnego dokumentu.

ROZDZIAŁ X MECHANIZMY WDROŻENIOWE

Artykuł X. 1

Wymienione poniżej organy będą nadzorować, upowszechniać i ułatwiać stosowanie Konwencji:

- a) Komitet Konwencji o uznawaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wykształcenia wyższego w Regionie Europejskim;
- b) Europejska Sieć Krajowych Ośrodków Informacji nt. uznania akademickiego i mobilności środowisk akademickich (Sieć ENIC), utworzona decyzją Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 9.06.1994r. oraz Komitetu Regionalnego UNESCO dla Europy z dnia 18.06.1994r.

Artykuł X. 2

1. Niniejszym tworzy się Komitet Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wykształcenia wyższego w Regionie Europejskim (dalej zwany Komitetem). W skład jego wejdzie po jednym przedstawicielu każdej ze Stron.
2. Dla celów Artykułu X. 2 terminu Strona nie stosuje się do Wspólnoty Europejskiej.
3. Państwa wymienione w Artykule XI. 1.1 oraz Stolica Apostolska, jeśli nie są Stronami tej Konwencji, a także Wspólnota Europejska i Przewodniczący Sieci ENIC mogą uczestniczyć w spotkaniach Komitetu jako obserwatorzy. Przedstawiciele organizacji rządowych i pozarządowych zajmujących się uznawaniem w Regionie mogą być również zapraszani do uczestnictwa w spotkaniach Komitetu w charakterze obserwatorów.
4. Przewodniczący Komitetu Regionalnego UNESCO ds. stosowania Konwencji o uznawaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych w państwach należących do Regionu Europy będzie także zapraszany do uczestnictwa w spotkaniach Komitetu w charakterze obserwatora.
5. Komitet promować będzie stosowanie niniejszej Konwencji oraz nadzorować jej wdrażanie. W tym celu może on przyjmować, większością głosów Stron, zalecenia, deklaracje, protokoły i sprawdzone wzorce postępowania, mogące pomóc kompetentnym władzom Stron we wdrażaniu postanowień Konwencji i w rozstrzyganiu wniosków o uznanie kwalifikacji wyższego wykształcenia. Chociaż teksty te nie będą dla nich wiążące, Strony dołożą wszelkich starań, aby je stosować oraz zwracać na nie uwagę kompetentnych władz, a także zachęcać do ich stosowania. Przed podjęciem decyzji Komitet skorzysta z opinii Sieci ENIC.
6. Komitet będzie odpowiadać przed kompetentnymi organami Rady Europy i UNESCO.
7. Komitet utrzyma więzi z Komitetami Regionalnymi UNESCO ds. stosowania konwencji o uznaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych, przyjętych pod auspicjami UNESCO.
8. Większość Stron stanowić będzie kworum.
9. Komitet przyjmie swój Regulamin. Będzie spotykał się na sesjach zwyczajnych odbywających się co najmniej raz na trzy lata. Pierwsze spotkanie Komitetu odbędzie się w ciągu roku od momentu wejścia w życie niniejszej Konwencji.
10. Funkcja Sekretariatu Komitetu powierzona zostanie wspólnie Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy i Dyrektorowi Generalnemu UNESCO.

Artykuł X. 3

1. Każda ze Stron wyznaczy krajowy ośrodek informacji, utworzony lub prowadzony zgodnie z Artykułem IX. 2, jako członka europejskiej sieci krajowych ośrodków informacji nt. mobilności środowisk akademickich i uznania akademickiego (Sieć ENIC). W przypadku, gdy w Stronie istnieje więcej niż jeden ośrodek utworzony lub prowadzony zgodnie z Artykułem IX. 2 wszystkie one będą członkami Sieci, z tym, że przysługiwać im będzie prawo tylko do jednego głosu.
2. Sieć ENIC, w składzie ograniczonym do krajowych ośrodków informacji Państw Stron niniejszej Konwencji, będzie wspierać i służyć pomocą przy praktycznym

- wdrażaniu postanowień Konwencji przez kompetentne władze krajowe. Sesje plenarne Sieci odbywać będą się przynajmniej raz w roku. Sieć wybierze swojego Przewodniczącą i Biuro zgodnie ze swoim mandatem.
3. Funkcje Sekretariatu Sieci ENIC powierza się wspólnie Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy i Dyrektorowi Generalnemu UNESCO.
 4. Poprzez Sieć ENIC Strony współpracować będą z krajowymi ośrodkami informacji innych Stron, szczególnie poprzez ułatwianie im zbierania wszelkich informacji niezbędnych ośrodkom do wykonywania działań związanych z uznaniem i mobilnością akademicką.

ROZDZIAŁ XI POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł XI. 1

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu dla:
 - a) Państw Członkowskich Rady Europy
 - b) Państw Członkowskich Regionu Europy UNESCO
 - c) Każdego innego państwa sygnatariusza, umawiającego się państwa lub strony Europejskiej Konwencji Kulturalnej Rady Europy i/lub Konwencji UNESCO o uznaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia oraz stopni naukowych w państwach należących do Regionu Europy, zaproszonych do udziału w Konferencji Dyplomatycznej, której powierzono przyjęcie niniejszej Konwencji.
2. Państwa te oraz Stolica Apostolska mogą wyrazić zgodę na przyjęcie zobowiązań poprzez:
 - a) podpisanie bez zastrzeżeń co do ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; lub
 - b) podpisanie, z zastrzeżeniem prawa do ratyfikacji, przyjęcia czy zatwierdzenia, i w następstwie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; lub
 - c) przystąpienie.
3. Podpisy będą złożone u jednego z depozytariuszy. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia złożone będą u jednego z depozytariuszy.

Artykuł XI. 2

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od momentu, w którym pięć państw, w tym co najmniej trzy państwa członkowskie Rady Europy i/lub UNESCO zadeklarują część chęć związania się postanowieniami Konwencji. Dla każdego pozostałego państwa wejdzie ona w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od momentu złożenia przez to państwo deklaracji o chęci związania się postanowieniami Konwencji.

Artykuł XI. 3

1. Po wejściu w życie niniejszej Konwencji, państwa, które nie należą do żadnej kategorii określonej w Artykule XI. 1 mogą wystąpić z wnioskiem o zgodę na przystąpienie do Konwencji. Każdy wniosek w tej sprawie powinien być adresowany do jednego z depozytariuszy, który przekaże go Stronom przynajmniej na trzy miesiące przed spotkaniem Komitetu Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wykształcenia wyższego w Regionie Europy. Depozytariusz poinformuje o tym również Komitet Ministrów Rady Europy i Radę Wykonawczą UNESCO.
2. Decyzja o zaproszeniu państwa występującego o zgodę na przystąpienie do Konwencji podejmowana będzie większością 2/3 Stron.
3. Wspólnota Europejska może przystąpić do niniejszej Konwencji po jej wejściu w życie niej w następstwie wniosku swoich państw członkowskich, który będzie zaadresowany do jednego z depozytariuszy. W tym przypadku postanowienia Artykułu XI. 3.2 nie będą miały zastosowania.
4. W przypadku każdego państwa przystępującego do niniejszej Konwencji jak również Wspólnoty Europejskiej niniejsza Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od złożenia dokumentów o przystąpieniu u jednego z depozytariuszy.

Artykuł XI. 4

1. Strony Konwencji będące jednocześnie stronami jednej lub większej ilości następujących konwencji:
Europejska konwencja o równoważności dyplomów uprawniających do przyjęcia do szkół wyższych (1953, ETS Nr 15) wraz z Protokołem (1964, ETS Nr 49);
Europejska konwencja o równoważności okresów studiów uniwersyteckich (1956, ETS Nr 21);
Europejska konwencja o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich (1959, ETS Nr 32);
Międzynarodowa konwencja o uznaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych w państwach arabskich i europejskich graniczących z Morzem Śródziemnym (1976);
Konwencja o uznawaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych w państwach Regionu Europy (1979);
Europejska Konwencja o ogólnej równoważności okresów studiów uniwersyteckich (1990, ETS Nr 138),
 - a) będą stosować postanowienia niniejszej Konwencji w stosunkach wzajemnych;
 - b) będą nadal stosować postanowienia wyżej wymienionych Konwencji, których są stronami, w stosunkach z innymi państwami stronami tych konwencji, nie będącymi stronami niniejszej Konwencji.
2. Strony niniejszej Konwencji zobowiązują się do wstrzymania się od stawiania się stronami Konwencji wymienionych w ustępie 1, których jeszcze nie są stronami, z wyjątkiem Międzynarodowej Konwencji o uznaniu studiów, dyplomów wyższego wykształcenia i stopni naukowych w państwach arabskich i europejskich graniczących z Morzem Śródziemnym.

Artykuł XI. 5

1. Każde Państwo w momencie złożenia podpisu lub składania dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia może określić terytorium lub terytoria, w odniesieniu do których niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie.
2. Każde Państwo może w terminie późniejszym, na drodze deklaracji skierowanej do jednego z depozytariuszy, rozszerzyć zastosowanie Konwencji o terytorium określone w tej deklaracji. W stosunku do tego obszaru Konwencja wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od daty otrzymania takiej deklaracji przez depozytariusza.
3. Każda deklaracja, o której mowa w dwóch poprzednich ustępach, dotycząca terytorium określonego w takiej deklaracji, może być wycofana przez złożenie notyfikacji skierowanej do jednego z depozytariuszy. Wycofanie wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie jednego miesiąca od daty otrzymania notyfikacji przez depozytariusza.

Artykuł XI. 6

1. Każda Strona może w dowolnym czasie wypowiedzieć Konwencję poprzez złożenie notyfikacji u jednego z depozytariuszy.
2. Wypowiedzenie takie wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwunastu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez depozytariusza. Jednakże wypowiedzenie nie wpłynie na decyzje o uznaniu, podjęte uprzednio na mocy postanowień niniejszej Konwencji.
3. Wygaśnięcie niniejszej Konwencji lub zawieszenie jej stosowania w wyniku pogwałcenia przez jedną ze Stron istotnych postanowień służących realizacji przedmiotu lub celów Konwencji nastąpi zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł XI. 7

1. Każde państwo, Stolica Apostolska oraz Wspólnota Europejska może, w czasie składania podpisu lub dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, oświadczyć, że zastrzega sobie prawo do niestosowania, w całości lub w części, postanowień następujących artykułów niniejszej Konwencji:
Artykuł IV. 8
Artykuł V. 3
Artykuł VI. 3
Artykuł VIII. 233
Artykuł IX. 3
Żadne inne zastrzeżenia nie są możliwe.
2. Każda Strona, która zrobiła zastrzeżenie na mocy poprzedniego ustępu może je w całości lub częściowo wycofać poprzez notyfikację skierowaną do jednego z depozytariuszy. Wycofanie wejdzie w życie w dniu otrzymania notyfikacji przez depozytariusza.
3. Strona, która zrobiła zastrzeżenie odnośnie postanowienia niniejszej Konwencji nie może żądać stosowania tego postanowienia przez inną Stronę; jednakże, jeśli jej

zastrzeżenie jest częściowe lub warunkowe, może żądać stosowania tego postanowienia w stopniu, w którym sama go akceptuje.

Artykuł XI. 8

1. Projekty poprawek do niniejszej Konwencji mogą być przyjęte przez Komitet ds. Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim większością 2/3 Stron. Każda poprawka przyjęta w ten sposób będzie włączona do Protokołu do niniejszej Konwencji. Protokół określi sposób wprowadzenia jej w życie, który w każdym przypadku wymagać będzie zgody Stron, które będą nią związane.
2. Żadna poprawka nie może zostać wprowadzona do Rozdziału III niniejszej Konwencji zgodnie z procedurą określoną w ustępie 1 powyżej.
3. Każda propozycja poprawki zgłoszona będzie jednemu z depozytariuszy, który przekaze ją Stronom przynajmniej na trzy miesiące przed spotkaniem Komitetu. Depozytariusz poinformuje o tym również Komitet Ministrów Rady Europy i Radę Wykonawczą UNESCO.

Artykuł XI. 9

1. Sekretarz Generalny Rady Europy oraz Dyrektor Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury będą depozytariuszami niniejszej Konwencji.
2. Depozytariusz, u którego złożony zostanie akt, notyfikacja lub powiadomienie poinformuje Strony niniejszej Konwencji jak również inne Państwa członkowskie Rady Europy i/lub Regionu Europy UNESCO o:
 - a) każdym podpisie;
 - b) zdeponowaniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
 - c) każdej dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami Artykułów XI. 2 i XI. 3.4;
 - d) każdym zastrzeżeniu dokonany zgodnie z postanowieniami Artykułu XI. 7 oraz jego wycofaniu na mocy Artykułu XI. 7;
 - e) każdym wypowiedzeniu niniejszej Konwencji na mocy Artykułu XI. 6;
 - f) każdej deklaracji dokonanej zgodnie z postanowieniami Artykułu II. 1 lub Artykułu II. 2;
 - g) każdej deklaracji dokonanej zgodnie z postanowieniami Artykułu IV. 5;
 - h) każdym wniosku o przystąpienie zgodnym z postanowieniami Artykułu XI. 3;
 - i) każdej propozycji zgłoszonej zgodnie z postanowieniami Artykułu XI. 8;
 - j) każdym innym akcie, notyfikacji lub powiadomieniu mającym związek z niniejszą Konwencją.
3. Depozytariusz, który otrzyma powiadomienie lub dokona notyfikacji zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji natychmiast poinformuje o tym drugiego depozytariusza.

W dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Lizbonie w dniu 11 kwietnia 1997 roku w językach angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim, przy czym cztery teksty mają jednakową moc, w dwóch egzemplarzach, z których jeden zostanie złożony w archiwach Rady Europy, a drugi w archiwach Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Oświaty, Nauki i Kultury. Uwierzytelnione odpisy zostaną wysłane do wszystkich państw wymienionych w Artykule XI. 1, Stolicy Apostolskiej i Wspólnoty Europejskiej jak również do Sekretariatu Organizacji Narodów Zjednoczonych.